

[Brusvang]

opinionspres, som det hedder, dels over for de stater, som ikke tiltræder konventionen, dels over for de stater, som har tilsluttet sig, men som senere ikke følger reglerne.

På denne baggrund er vi positivt indstillet over for vedtagelsen.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Enhver beslutning om at begrænse brug af våben er fornuftig, men man må nok sige, at troværdigheden af den slags beslutninger meget ofte lider skade. For at det nu ikke skal være tilfældet for et så lille lands vedkommende som Danmark, at vi gør en sådan beslutning til skamme, går jeg ud fra som en given ting, at et resultat af en vedtagelse af dette i folketinget er, at Danmark forpligter sig til ikke at bruge fragmentationsvåben, miner eller brandvåben, at det betyder, at udenrigsministeren 100 pct. kan forsikre om, at hvad der måtte findes i danske militærlagre af miner f.eks., nu bliver destrueret, og at man i øvrigt i alle de samarbejdsplaner, man har inden for NATO-samarbejdet – jeg tænker naturligvis først og fremmest på forstærkningsaftaler og den slags ting – med det samme forsikrer de aftalepartnere, vi har, om, at brug af disse våben ikke kan finde sted på dansk område.

Steen Folke (VS):

Jeg vil tillade mig at sige nogle få ord om dette beslutningsforslag og det næste, B 25, samtidig. Som det fremgår af udenrigsministerens fremsættelse, er der et slægtskab imellem dem, og derfor er det vel ikke urimeligt at kommentere dem sammen.

Jeg vil først sige, at VS vil stemme for begge beslutningsforslag, men ligesom andre ordførere har vi vel også en vis skepsis over for rækkevidden af forslag af denne karakter. Jeg synes i øvrigt også, at begge forslag er ledsaget af nogle højst nøgterne bemærkninger, der viser, at også regeringen er klar over den yderst begrænsede rækkevidde, der er tale om. Bl. a. kan man sige, at det er, ja, det er jo forkert at sige komisk, men grotesk i hvert fald, at dum-dum-kugler er forbudt, mens atombomber falder uden for, hvad man kan beskæftige sig med. Man kan jo diskutere, hvad der er unødigt skadevoldende, men der forekommer mildest talt at være lidt galt i proportionerne.

Nu vel, beslutningsforslag nr. B 24 drejer sig altså kun om visse konventionelle våben, og det er klart, at vi mener, det er en fordel at få forbudt visse af disse våben. Selv om vi ikke tror, det forhindrer deres anvendelse, gør det det i hvert fald mere politisk belastende at gøre det. Det bliver mere belastende for Israel at bruge fragmentationsbomber, som man har gjort i Mellemøsten i kampen mod partisaner i nogle af nabolandene, og det vil blive mere belastende for USA at bruge de napalmvåben og andre våben, de har brugt i Vietnam og andre steder.

Hvis man ser på de andre traktater, er der f. eks. bestemmelser om, at man ikke må bombe overrislingsanlæg og sådan noget, men netop disse digeanlæg var en af de ting, der var underlagt en systematisk amerikansk bombing i Nordvietnam i sin tid.

Som sagt, jeg tror ikke, at dette, at man nu får vedtaget, at den slags må man ikke, sikrer, at det så heller ikke sker, men jeg mener trods alt, det er en fordel at have disse konventioner og protokoller, som gør visse ting folkeretligt uacceptable og præciserer, at der simpelt hen er forbud mod disse ting. Jeg tror trods alt, at det er en fordel, at man har disse bestemmelser, selv om de altså har en yderst begrænset rækkevidde, især i forhold til A-, B- og C-krigsførelse, som i høj grad er noget af det, der er mest truende i det våbenkapløb, der foregår for øjeblikket.

Til trods for alle disse begrænsninger og til trods for skepsis med hensyn til, hvor virkningsfulde bestemmelserne er, mener vi altså, at det er bedre end ingenting, og derfor kan VS tilslutte sig både beslutningsforslag nr. B 24 og beslutningsforslag nr. B 25.

Inge Krogh (KrF):

Beslutningsforslag nr. B 24 går ud på et forsøg på igen at forbyde visse konventionelle våben. Det kan i hvert fald synes særdeles rimeligt, at sprængladninger og bomber ikke må anbringes på steder, hvor civilbefolkningen færdes, f. eks. strande og broer over vandløb. Der er også tale om, at sprængladninger ikke må anbringes på legetøj, på køkkenredskaber og lignende steder, og at det, når der udlægges miner, skal registreres af den krigsførende magt, og hvis et landområde må forlades, skal det oplyses, hvor miner-